

Warszawa, dnia 18 lutego 2013 roku

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

BM-1-071-26/13/3

DWOiP – I-071-1/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 20.02.2013r

nr. 814 podpis. MPatec

SEKRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 20.02.13
nr. 1492 podpis. M

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Odpowiadając na pismo z dnia 16 stycznia 2013 roku (sygn. BPS/043-25-1005-MS/13), dotyczące oświadczenia złożonego przez Senatora RP Pana Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 25 posiedzenia Senatu RP w dniu 9 stycznia 2013 roku w sprawie *osadzenia i przetrzymywania w zakładzie karnym w województwie zachodniopomorskim osoby, która nie była skazana za przestępstwo, wskutek pomylenia jej tożsamości z tożsamością osoby skazanej, innych wypadków pozbawienia wolności osób niewinnych czy przypadkowych oraz działań podjętych w celu zapobieżenia podobnym wydarzeniom w przyszłości*, uprzejmie przedstawiam wyjaśnienia.

W wyniku przeprowadzenia czynności weryfikujących, informuję iż opisana w oświadczeniu Pana Senatora sytuacja istotnie miała miejsce w latach 2008-2009, a osoba została doprowadzona do jednostki penitencjarnej zlokalizowanej na terenie województwa zachodniopomorskiego przez funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze, zgodnie z §2 ust. 1 zarządzenia nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2009 r. *w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń (Dz. Urz. KGP z dnia 6 maja 2009 r.)* mieli obowiązek sprawdzenia jej tożsamości i dołączenia tzw. „zaświadczenia tożsamości”.

W tym miejscu wskazać należy, iż na podstawie art. 14§1 *Kodeksu karnego wykonawczego (Dz. U. z 1997 roku Nr 90 poz. 557 z późn. zm.)* organ, który poweźmie wątpliwość co do tożsamości osoby w postępowaniu wykonawczym, może zwrócić się do Policji w celu potwierdzenia jej tożsamości. W opisywanym przypadku wątpliwość taka nie powstała z uwagi na fakt uprzedniego stwierdzenia tożsamości przez Policję.

W okresie przebywania w jednostce penitencjarnej osoba ta w jakikolwiek sposób nie sygnalizowała błędnego ustalenia jej tożsamości, a tym samym braku podstawy prawnej do

umieszczenia w jednostce penitencjarnej. Po 21 miesiącach przebywania w jednostce penitencjarnej, w wyniku ujęcia właściwej osoby poszukiwanej, osoba bezpodstawnie przebywająca w jednostce została zwolniona, a funkcjonariusze Służby Więziennej przewieźli ją wraz z opieką medyczną do Schroniska dla Bezdomnych.

Niezwłocznie po opisanym zdarzeniu, poinformowano Przewodniczącego III Wydziału Penitencjarnego Sądu Okręgowego w Słupsku oraz Prokuratora Rejonowego w Człuchowie. Prokurator Rejonowy w Człuchowie prawomocnym postanowieniem sygn. DS-1268/09 odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Odnosząc się do kolejnej kwestii poruszonej w oświadczeniu Pana Senatora, chciałbym zauważyć, iż w latach 2010 – 2012 przyjęto do jednostek penitencjarnych, w celu odbycia kary pozbawienia wolności, łącznie 212.758 osadzonych. W okresie tym miały miejsce dwa wypadki błędnej identyfikacji osób w procedurze przyjęcia do jednostek penitencjarnych. Należy wskazać, że w obu przypadkach błąd w ustaleniu tożsamości osób był wynikiem celowych, zmierzających do wprowadzenia w błąd funkcjonariuszy Służby Więziennej, działań członków najbliższej rodziny osób, które karę pozbawienia wolności powinny odbywać.

Reasumując opisane powyżej przypadki miały charakter incydentalny i były wynikiem błędu lub celowej próby wprowadzenia w błąd organów wymiaru sprawiedliwości. W świetle powyższych informacji, nie wydaje się zasadne prowadzenie działań zmierzających do zmiany obowiązujących przepisów.

2 wypracowania numer...

Z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Stanisław Chmielewski
Stanisław Chmielewski
SEKRETARZ STANU